

[Pernille Sams]

kvælstof, vi tilfører atmosfæren ved elproduktionen. Det samme gælder i de øvrige europæiske lande. En stor del af disse forurenende stoffer kommer tilbage igen, idet de bindes i nedbøren. Den bliver sur. Det forårsager meget store skader på bygninger og på planter, og af samme årsag er der flere tusinde svenske søer, som er døde, de er blevet for sure, for forurenede af nedbøren til, at det normale liv i søerne kan opretholdes.

De europæiske skove lider også under luftforureningen. I Danmark er vi ikke særlig ramt af skovdøden, men i Mellemeuropa er det et meget stort problem, som også sagtens kan blive vores, hvis vi ikke tager ved lære af erfaringerne. Derfor er vi glade for de forskellige initiativer og aftaler om begrænsning af disse forureningskilder.

Når Folketinget har vedtaget, at vi i Danmark først og fremmest skal satse på de fossile brændstoffer, bevirker det, at vi får meget kultveiltudslip, og det medfører, at man er nødt til at begynde at interessere sig mere for den såkaldte drivhuseffekt. Er vort klima langsomt ved at komme ud af ligevægt, fordi forureningen får temperaturen på Jorden til at stige lidt? Regner det mere nu, end det har gjort før? Var vejret faktisk bedre under Anker? Hvis temperaturen stiger, vil det medføre en stigning i vandstanden, fordi polerne smelter. Flere steder i verden, bl.a. i USA, tager man mere og mere seriøst denne debat op, fordi man tror, at det vil vise sig at blive det næste store problem.

Det kan vi lige så godt være bevidste om nu som siden hen, da Danmark er blandt de lande, der bidrager forholdsvis meget hertil på grund af vor store udnyttelse af fossile brændstoffer. Vi er samtidig meget glade for, at det internationale samarbejde om miljø og forureningsbekæmpelse tegner til at blive bedre og bedre.

Senest så vi, at det lykkedes de store handelsblokke i verden at blive enige om at begrænse brugen af freon, der udgør en trussel mod jordklodens ozonlag, som beskytter os mod solens ultraviolette stråler. Frem til 1994 er forbruget af freon fastfrosset på 1986-niveau, og herefter har man aftalt en reduktion af forbruget. Målet er fra flere sider udtrykt som afskaffelse af brug af freon fuldstændigt inden for en 30-årig periode.

Netop internationalt samarbejde og internationale aftaler er vejen fremad på miljøområ-

det. De enkelte landes forurening påvirker og skader også i mange andre lande, og derfor: jo større bredde, vi kan få i forhandlingerne, jo bedre.

Danmark går ofte i forreste række med hensyn til kravene om begrænsning af forureningen, og det er meget positivt, når vi kan skabe bred forståelse for de strenge krav i en større kreds af lande, de nordiske lande eller i EF-landene eller endnu bredere. Hvis vi er alene om at indføre meget strenge miljøkrav, nytter det oftest ikke så meget, da de fleste former for forurening er grænseoverskridende.

Endelig skal vi være opmærksom på, at strenge miljøkrav kan koste arbejdspladser, men det kan også være en chance for dansk erhvervsliv at blive presset til at udvikle og fremstille rensningsudstyr, som der er store eksportmuligheder i.

Forureningsbekæmpelse er omkostningskrævende for vore virksomheder, og derfor går det ud over vor konkurrenceevne. Derfor kan voldsomme ensidige danske skridt være farlige for vores industris internationale muligheder for at klare sig.

På miljøbeskyttelsesområdet gælder det ligesom på de fleste andre områder om at finde den rette balance mellem produktionshensyn og hensynet til beskyttelsen af vore naturværdier.

Leif Hermann (SF):

Miljøudvalget afsluttede i foråret med beretningen om vandmiljøplanen og marginaljordstrategien foreløbig et temmelig omfattende arbejde med den del af vandforureningen, der drejer sig om tilledning af næringssalte til overfladevand og grundvand. Det er derfor helt rimeligt, at diskussionen nu drejes hen på problemerne vedrørende luftforureningen.

Selv om Danmark, som ministeren jo har nævnt det, med forsøringsforliget i 1984 placerede sig pænt i det internationale selskab, øges vores viden om luftforureningskaderne i dag så hastigt, at den målsætning, der dengang blev fastlagt, meget snart må tages op til revision med henblik på en væsentlig skærpelse. Til alt held øges vores viden om, hvordan vi fjerner den forurening, også i hastig takt.

Den debat, der følger efter denne forespørgsel, tager fat på et andet aspekt af forsøringsproblematikken, nemlig udslippet af kvælstofilter fra kraftværker. Selv om vi har disse ting